

Esbarzers

La Gossa Sorda

FA#m - LA - RE - FA#m - RE - LA - REb

FA#m LA
L'olor a podrit de València em posa calent,
RE FA#m
expulsat per l'arc de l'estació de tren.
FA#m LA
Sóc l'últim passatger a l'andana dels teus ulls,
RE FA#m
l'última "xusta" banyada, rosella xafigada,
qui collons ha apagat la llum?

Carn de rodalia i AP7,
set voltes per setmana m'enamore del teu peu esquerre i veig
com ens cau el cel damunt i amb el dit del mig
l'aguante i el tire cap amunt, ouyeah!!

A la punta de la llengua tenia un tros de Venus
que m'ixia de la boca cada volta que l'obria.

REb FA#m
Quan isc a buscar l'alegria
RE LA
No sé perquè acabe sempre en el teu carrer.
REb FA#m
Allí es sent una melodia...
RE LA
Arrap de canyamel, carícia d'esbarzers.

(FA#m - LA - RE - FA#m)
"Incar-me" un garrot i volar, descivilitzar-me,
aprendre a estimar les taques, les turbulències.
Cuidar als amics com em cuiden ells a mi,
contar-nos les misèries amb formatge pa i vi.

Esnifar la vida amb "turulo" compartit,
Fer viatjar la llengua a través de la vall que tens entre els pits.
Tot per la pàtria del teu cos, arrugues, molles, pigues,
raconets ocults, cicatrius i tatuatges.

Soltaves poesia en totes les mirades,
jo tenia les entranyes plenes de deixalles.
I a la punta de la llengua tenia un tros de Venus
que m'eixia de la boca cada volta que l'obria.

REb FA#m
Quan isc a buscar l'alegria

RE LA
No sé perquè acabe sempre en el teu carrer.
REb FA#m
Allí es sent una melodia...
RE LA
Arrap de canyamel, carícia d'esbarzers.